

חברת נמל אילת בע"מ

פעולות הביקורת

בחברת "נמל אילת בע"מ" נבדקה התנהלותה בעניין אירוח מופעי תרבות בשטח הנמל.

אירוח מופעי תרבות בשטח נמל אילת

תקציר

פסטיבל הג'אז הבין-לאומי (להלן - הפסטיבל) מתקיים במתחם נמל אילת מדי שנה בחודש אוגוסט, והוא נמשך ארבעה ימים. בשנת 2008 נכללו בו 42 קונצרטים וצפו בהם כ-80,000 איש. מחיר כרטיס נע בין 80 ש"ח להופעה יחידה ל-600 ש"ח לכרטיס משולב לכל ההופעות.

פעולות הביקורת

באוקטובר 2008 קיים משרד מבקר המדינה ביקורת בחברת נמל אילת (להלן - החברה) בנושאים מינהליים הקשורים לאירוח הפסטיבל בשטח הנמל בשנים 2006-2008.

עיקרי הממצאים

1. החברה מקבלת מן העמותה המארגנת את הפסטיבל דמי הרשאה ותמלוגים שהגיעו בשנת 2007 לסכום של כ-142,500 ש"ח. הביקורת העלתה כי אין בידי החברה מסמכים שמהם ניתן להבין את אופן קביעת דמי ההרשאה שגובה החברה, וכי אין לה נתונים מרוכזים על העלויות בפועל של הקמת מתחם האירוע (בניית אולמות), הוצאות הביטחון המיוחדות (תגבור מאבטחים בשערי הנמל) ועל הוצאות אחרות (כגון הצבת חשמלאי תורן). לפי הערכת החברה עלויות אלה נעות בין 20,000 ל-30,000 ש"ח.
2. לא דווח לדירקטוריון החברה, ביולי 2008, על אחסון 250 מכולות אזרחיות בשטח הנמל לצורכי הפסטיבל, ללא הגבלת זמן וללא כל תמורה.
3. בשנים 2006-2008 קיבלה או רכשה החברה ממארגני הפסטיבל בין 1,500 ל-2,000 כרטיסים להופעות לכל ימי הפסטיבל. 1,205-670 מהם חילקה בחינם לעובדיה ולגמלאיה, לעובדי רשות המסים באילת ולאורחים השונים של החברה.

הביקורת העלתה כי כל נושא קבלת הכרטיסים ואופן חלוקתם לא דווח לדירקטוריון וממילא לא אושר על ידו.

4. הועלה כי קיים הפרש בין מספר הכרטיסים שהתקבלו ובין מספר הכרטיסים שניתנו לגורמים השונים. מסמכי החברה מצביעים על פער של 795 כרטיסים בשנת 2006, 830 בשנת 2007 ו-470 בשנת 2008. לטענת החברה עודפי הכרטיסים הושמדו, אך אין בידי החברה מסמכים המפרטים כמה כרטיסים נשארו לאחר החלוקה ומה עשתה בהם החברה.

5. לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] כל טובת הנאה שניתנה לעובד ממעבידו, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בכסף ובין בשווה כסף - נחשבת הכנסה החייבת במס הכנסה, והמעביד חייב לדווח עליה כחלק מהכנסות העובד ולנכות ממנה מס במקור. הביקורת העלתה כי שווי כרטיסי הכניסה לפסטיבל שנתנה החברה לעובדים לא נכלל בדיווח על הכנסתם של העובדים, ולפיכך לא נוכה מהכנסתם זו מס במקור כנדרש.

6. בשנת 2006 ניתנו בחינם 80 כרטיסים לעובדי רשות המסים (מכס ומע"מ), בשנת 2007 ניתנו 124 כרטיסים, ובשנת 2008 ניתנו 140 כרטיסים. בתקשי"ר נקבע כי לא יקבל עובד ציבור מתנה מעובד אחר או מאדם מקרב הציבור, אלא על פי התנאים שנקבעו לכך בחוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979, ובתקשי"ר. הביקורת העלתה כי עובדי רשות המסים שקיבלו כרטיסים בחינם לא העבירו את הכרטיסים לוועדה המשרדית של משרד האוצר, וממילא הם לא נרשמו בספר המתנות של המשרד.

7. בשנים שנזכרו חילקה החברה לאורחיה בין 150 ל-450 כרטיסי חינם בלי שנקבעו מראש קריטריונים לחלוקתם.

סיכום והמלצות

משרד מבקר המדינה העיר לחברה כי על דירקטוריון החברה לדון באופן מעמיק בעניין כולו ולדרוש ממארגני הפסטיבל את התמורה הראויה בעד קיום הפסטיבל בנמל. כמו כן עליו לקבוע קריטריונים שוויוניים לחלוקת כרטיסים, תוך עמידה בתנאים שנקבעו בחוק ובתקשי"ר בנוגע למתן טובות הנאה לעובדים.



מבוא

חברת נמל אילת בע"מ (להלן - החברה) הוקמה ביולי 2004. עד פברואר 2005 היה נמל אילת חלק מרשות הנמלים. בפברואר 2005 פורסם חוק הספנות והנמלים שאישר את המבנה הניהולי והענפי של הנמלים. בכך פורקה רשות הנמלים, והחברה החלה להפעיל את נמל אילת.

פסטיבל הגיאז הבין-לאומי (להלן - הפסטיבל) מתקיים בשטח נמל אילת מדי שנה בחודש אוגוסט, והוא נמשך ארבעה ימים. בשנת 2008 נכללו בו 42 קונצרטים וצפו בהם כ-80,000 איש. מחיר כרטיס להופעה נע בין 80 ש"ח להופעה יחידה ל-600 ש"ח לכרטיס משולב לכל ההופעות.

עד שנת 2006 ריכזה עיריית אילת את ארגונו וניהולו של הפסטיבל ופיקחה עליו. החל בשנת 2007 הועבר התפקיד הזה לעמותה ששמה "מינהלת תיירות הים האדום" שחבריה הם גופי התיירות הפועלים באילת: ארקיע, אל על, התאחדות בתי המלון וכו' (להלן - העמותה).

לפי הדברים שמסרה החברה למשרד מבקר המדינה, היא רואה בקיום פסטיבל הג'ז ברציפי הנמל אירוע רחב היקף המסייע רבות ליחסי הציבור שלה בכך שהוא חושף אותה לקהל רם המעלה של מקבלי ההחלטות במדינת ישראל. החברה מייחסת חשיבות רבה לכך שאורחים מכובדים אלה שמגיעים לפסטיבל הג'ז יפקדו את רציפי הנמל, ויקיימו שם מפגשים מעניינים עם כל המי ומי בעולם העסקי שיביאו לידי יצירת הזדמנויות עסקיות.

משרד מבקר המדינה בדק בחברת נמל אילת, בחודש אוקטובר 2008, את סדרי האירוח של הפסטיבל על ידי החברה בשנים 2006-2008.

חוזה הרשאה

1. מדי שנה נחתם חוזה הרשאה לשימוש במקרקעין של החברה (להלן - חוזה הרשאה), בין החברה ובין עיריית אילת, והחל בשנת 2007 בין החברה ובין העמותה. תקופת ההרשאה כללה את ארבעת ימי האירוע, את תקופת ההתארגנות ובניית הבמות עשרה ימים לפניו, וכן ארבעה ימים נוספים לפירוק ולהחזרת המצב לקדמותו (סה"כ - 18 ימים).

בחווה נקבעו דמי הרשאה ותמלוגים שהגיעו בשנת 2007 לסכום של כ-142,500 ש"ח: 45,000 ש"ח בגין הרשאה לקיום האירוע; 55,000 ש"ח בגין הקמת שטחי האירוע בעזרת מכולות ופירוקן בתום האירוע; 27,500 ש"ח תמורת שירותים נוספים וכיסוי הוצאות נוספות שנגרמו לחברה בתקופת ההרשאה, כגון הפעלת מלגוזת וגנרטורים, ו-15,000 ש"ח החזר הוצאות ביטחון מיוחדות של החברה. לפי נתונים שמסרה החברה למשרד מבקר המדינה, בשנת 2004, לפני הקמת החברה, היו הכנסות נמל אילת מפסטיבל הג'ז כ-81,000 ש"ח.

הביקורת העלתה כי אין בידי החברה מסמכים המצביעים על אופן קביעת דמי ההרשאה, או נתונים מרוכזים על העלויות בפועל של הקמת מתחם האירוע, הוצאות הביטחון המיוחדות והוצאות אחרות. לפי הערכת החברה העלויות שלה בעד הפסטיבל נעות בין 20 ל-30 אלף ש"ח בגין בניית אולמות מהמכולות, תגבור מאבטחים בשערי הנמל והצבת חשמלאי תורן.

2. (א) באפריל 2008 כתב ראש עיריית אילת מר מאיר יצחק הלוי (להלן - ראש העירייה), למנכ"ל החברה דאז מר משה מיץ (להלן - המנכ"ל), כי העמותה החליטה לפרסם מכרז ל-250 מכולות שישמשו את הפסטיבל בשנים הבאות.

בפנייתו ביקש ראש העירייה לאשר את אחסנת המכולות בשטח הנמל ללא תשלום וללא הגבלת זמן כל עוד ימשיך הפסטיבל להתקיים בנמל אילת. בסוף אפריל 2008 השיב לו המנכ"ל דאז כי אין באפשרותו להיענות לבקשתו, משום שהנמל היא חברה ממשלתית המחויבת לפעול כגוף עסקי על פי שיקולים כלכליים, בעוד שהוצאות אחסון המכולות ללא תמורה עשויות להסתכם במיליון ש"ח לשנה. עם זאת ציין המנכ"ל כי הוא מוכן לדון עם נציגי העירייה בדבר מתן הנחה של ממש תמורת אחסון המכולות, או לנסות לאתר פתרונות חלופיים.

במאי 2008 התנהל ויכוח בדירקטוריון החברה בנושא עלות האחסון של המכולות. המנכ"ל דאג דיווח כי העלות השנתית הממוצעת ספציפית לאחסון זה מוערכת כמיליון ש"ח לשנה על פי תעריף האחסון ללא הנחות, משום שהמכולות תופסות שטח אחסון של כ-100 מכוניות. יו"ר הדירקטוריון, עו"ד יאיר חזן, טען שהחברה אינה מפסידה הכנסה של כמיליון ש"ח כתוצאה מאחסון המכולות. לדבריו מסר סמנכ"ל הכספים של החברה כי החברה מפסידה הכנסה בגובה של 200 אלף ש"ח בלבד. באותה ישיבה החליט הדירקטוריון להסמיך את הנהלת החברה להגיע לסיכום עם עיריית אילת בנוגע לאחסון המכולות בשטחי הנמל בתמורה לסכום שיוסכם בין הצדדים.

(ב) ביולי 2008 הודיע מר דורון סלונים, סמנכ"ל הכספים של החברה, למר שמואל תגר, יו"ר העמותה כי החברה תשמח לאפשר את קיום הפסטיבל בתחום הנמל כפי שהיה נהוג כל השנים בתנאים הבאים:

(1) התנאים של ההסכם וסדרי התשלומים ימשיכו להתקיים כמו בשנה שעברה.

(2) עקב מספרם הרב של כלי הרכב החונים בנמל, וכ-28,000 כלי רכב נוספים הצפויים להגיע אליו בחודשים יולי-אוגוסט, לא תוכל החברה להקצות לפסטיבל את היקף השטחים שהקצתה בעבר.

(3) יש למצוא פתרונות חניה מחוץ לנמל לרכבי ייבוא נוספים החונים בשטח שעליו אמורים להתקיים אירועי הפסטיבל.

עוד ציין הסמנכ"ל כי ללא תוספת שטחי אחסנה יקשה על החברה להקצות אפילו את השטחים הנדרשים לקיום הפסטיבל עצמו.

(ג) ביולי 2008, לקראת פרישתו של המנכ"ל, החליט דירקטוריון החברה פה אחד להקים ועדת אד-הוק שתנהל את החברה (להלן - ועדת הניהול) במשך זמן קצוב, ויואצלו לה סמכויות מנכ"ל לכל דבר ועניין; חברי הוועדה יהיו: עו"ד יאיר חזן - יו"ר, עו"ד שמעון בן נעים - חבר, הגב' פארן - חברה. כמו כן נקבע כי היו"ר ינהל בפועל את ענייני החברה בעזרת חבריה. הדירקטוריון לא קצב את משך הזמן שבו תפעל ועדת הניהול. באמצע יולי 2008 חדל מר משה מיץ לשמש מנכ"ל החברה.

יצוין כי עד מועד פרישתו של המנכ"ל לא נחתם הסכם בין החברה ובין העמותה בעניין ההרשאה לאירוח הפסטיבל בתחומה בשנת 2008.

(ד) ביולי 2008, לאחר פרישתו של המנכ"ל, הכין סמנכ"ל הכספים של החברה אומדן של הוצאות הנמל בגין הפסטיבל, הכולל הוצאות נוספות על אלו שהוסכם עליהן. לפי מסמך זה יסתכמו הוצאות הנמל הנוספות בכ-700,000 ש"ח. מתוכם 153,000 ש"ח לשכירת מגרש לאחסון מכוניות לחצי שנה, 210,000 ש"ח להקמת גדר, 180,000 ש"ח להעברת רכבים לשטח השכור, 95,000 ש"ח לאחסון המכולות בנמל עד הפסטיבל והעברתם לאחסון לאחריו, 12,000 ש"ח להוצאות אחסון לשנה, ולהוצאות שונות בלתי צפויות מראש - 50,000 ש"ח.

החברה הסבירה למשרד מבקר המדינה, כי ההוצאות בסך 700,000 ש"ח שמעבר להוצאות החברה עבור הפסטיבל אינן הוצאות נוספות, אלא הוצאות כספיות לצורך שכירת שטח והכשרתו בשביל אותם אלפי כלי הרכב שהיו מיועדים להגיע לנמל לפני הפסטיבל ולאחריו.

בסוף יולי 2008 דיווח יו"ר דירקטוריון החברה לדירקטוריון כי על השטח המיועד לפסטיבל יש 3,000 מכוניות, וצפויות להגיע עוד 8,000 מכוניות עד פתיחתו, ולכן יש למצוא פתרון ליותר מ-20,000 מכוניות נוספות. עוד ציין היו"ר כי יש צורך להוציא 3000 מכוניות משטח הנמל, וכי החברה מקווה שהפסטיבל אכן יתקיים. היו"ר הסביר כי יום לפני פרישתו אמר לו המנכ"ל בתשובה לשאלתו כי לא חתם על כל הסכם בעניין הפסטיבל. יו"ר הדירקטוריון העיר למנכ"ל כי הוא מתנגד לביטול הפסטיבל מבחינה ציבורית, מוסרית, חברתית וקהילתית, משום שאינו רוצה שיטענו כי החברה הפסיקה מסורת בת למעלה מ-20 שנה.

הביקורת העלתה כי לא דווח לדירקטוריון על אחסון 250 מכולות אזרחיות ללא הגבלת זמן וללא כל תמורה בשטח הנמל, אף שבהחלטת הדירקטוריון ממאי נקבע כי על הצדדים להגיע להסכמה בנוגע לתמורה.

משרד מבקר המדינה העיר לחברה כי מן הראוי היה שיו"ר הדירקטוריון ידווח לדירקטוריון על ההוצאות בגין פסטיבל הג'ז ובגין פינוי כלי הרכב משטחי הנמל עקב אירועי הפסטיבל.

הדירקטוריון הסתפק בדברי היו"ר, ולא קיים כל דיון בנושאים שהועלו לעיל. לאחר סיום הפסטיבל אוחסנו המכולות ששימשו לארגון הפסטיבל בשטחי הנמל.

בסוף יולי 2008 נחתם חוזה הרשאה בין החברה ובין העמותה בנוגע לארגון פסטיבל הג'ז לשנת 2008, והוא התקיים מ-25.8.08 עד 28.8.08.

כרטיסים להופעות

1. בחוזה ההרשאה לשנת 2006 לא נקבעו הסדרים להעברת כרטיסים לחברה על ידי העירייה. בשנת 2006 מסרה העירייה לחברה כ-2000 כרטיסי חינם להופעות בכל ימי הפסטיבל.

2. בסוף יולי 2007 הודיע מנכ"ל העמותה מר יוסי האני למנכ"ל החברה דאז מר משה מיץ, כי העמותה תזמין 1000 כרטיסים מיוחדים לחלוקה יומית לעובדי הנמל. מנכ"ל העמותה ציין כי עלות הכרטיס לעמותה היא 40 ש"ח, אך הוא מוכן לגבות עבורם 25 ש"ח. בחוזה ההרשאה לאירוח הפסטיבל לשנים 2007 ו-2008 נקבע כי העמותה תמכור לחברה 1500 כרטיסים (או יותר, לפי בקשת החברה) למופעים שונים תמורת 25 ש"ח לכרטיס. בשנים 2007-2008 נרכשו על ידי החברה בכל שנה 1,500 כרטיסים, ושולם עבורם 37,500 ש"ח לכל שנה.

הביקורת העלתה כי כל נושא קבלת הכרטיסים ואופן חלוקתם לא דווח לדירקטוריון וממילא לא אושר על ידו. לדעת משרד מבקר המדינה, חלוקת כרטיסים שמחירם הכולל לציבור הרחב עומד על למעלה ממאה אלף שקלים, חינם אין כסף, מחייבת הסדרה ופיקוח שכן ההתנהלות הלקויה בעניין חלוקת הכרטיסים עלולה לפתוח פתח לפגיעה בטוהר המידות.

3. להלן נתונים על כרטיסים שהחברה חילקה חינם לגורמים שונים בשנים 2006-2008, כפי שמסרה החברה למשרד מבקר המדינה:

2006	2007	2008	
675	546	740	עובדים וגמלאים
80	124	140	עובדי רשות המיסים באילת (מכס ומע"מ)
450	*	150	אורחים
1205	670	1030	סה"כ כרטיסים שחולקו
2000	1,500	1500	מספר כרטיסים שהתקבלו
795	830	470	הפרש לא מוסבר

* אין נתונים בחברה.

מהנתונים דלעיל עולה כי קיים הפרש לא מוסבר בין מספר הכרטיסים שהתקבלו ובין מספר הכרטיסים שניתנו לגורמים השונים כפי שמשקף מנתוני החברה: 795 כרטיסים בשנת 2006, 830 בשנת 2007 ו-470 בשנת 2008. יצויין כי שווי של הפרש זה לפי סכום של 80 ש"ח להופעה הסתכם בשנת 2006 בכ-64,000 ש"ח, בשנת 2007 בכ-66,000 ש"ח, ובשנת 2008 בכ-38,000 ש"ח. אין בידי החברה מסמכים המצביעים על מספר הכרטיסים שנשארו לאחר חלוקתם לגורמים השונים, ועל מה שעשתה החברה בהם, כפי שמחייבים סדרי מינהל תקינים.

בתשובתה למשרד מבקר המדינה מדצמבר 2008 הסבירה החברה כי בכל שנות קיום הפסטיבל הושמדו עודפי הכרטיסים שנותרו בחברה לאחר חלוקתם, כיוון שהיו חסרי ערך לאחר תום הפסטיבל.

משרד מבקר המדינה העיר לחברה שלפי כללי מינהל תקין יש לערוך פרוטוקול של תהליך השמדה, הואיל ולכרטיסים היה ערך כספי. בפרוטוקול יפורט מספר הכרטיסים שהושמדו, ותיעשה בקרה נאותה של מספר הכרטיסים שהתקבלו, מספר הכרטיסים שחולקו, מספר הכרטיסים שהושמדו והסיבות להפרש הלא מוסבר אם יש כזה. החברה הודיעה למשרד מבקר המדינה שתכין נוהל מדויק לטיפול בכרטיסים לפסטיבל, כולל רישום מדויק ותיעוד של הכרטיסים הנותרים.

(א) (1). נמצא כי בשנים 2006-2008 ניתנו לרוב העובדים עד ארבעה כרטיסי חינוך, ולגמלאי החברה ניתנו שניים. הועלה כי בשנת 2006 לשני עובדים ניתנו שישה כרטיסים, לשניים נוספים שמונה ולארבעה עובדים בין 11 ל-44 כרטיסים לעובד. לשישה עובדים ניתנו בשנת 2007 מעל ארבעה כרטיסים, לחמישה מהם ניתנו עשרה, ולעובד אחד ניתנו 22 כרטיסי חינוך.

בשנת 2008 הועלה כי לשמונה עובדים בכירים של החברה (ראשי מחלקה ומעלה) ניתנו, לפי נתונים שמסרה החברה למשרד מבקר המדינה, 120 כרטיסים; בין עשרה ל-20 כרטיסים לכל אחד.

החברה הסבירה בתשובתה למשרד מבקר המדינה מדצמבר 2008 כי חלוקת כרטיסים לגורמים מסחריים שונים התקיימה לאורך השנים לא רק ע"י המנכ"ל (או מנהל הנמל מקודם לכן), אלא גם על ידי מנהלים בכירים אחרים, וכל העובדים שהוזכרו על ידי הביקורת היו חברי הנהלת החברה באותו זמן.

משרד מבקר המדינה מצוין כי אין בידי החברה רישום של מספר הכרטיסים שהעניקו העובדים הבכירים לגורמים מסחריים שונים, ושל מספר הכרטיסים שהשתמשו בהם בעצמם.

(2) לפי סעיף 2 (2) לפקודת מס הכנסה כל טובת הנאה שניתנו לעובד ממעבידו, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בכסף ובין בשווה כסף, מהווה הכנסה החייבת במס הכנסה, והמעביד חייב לדווח עליה כחלק מהכנסות העובד ולנכות בגינה מס במקור.

הביקורת העירה לחברה כי שווי כרטיסי הכניסה לפסטיבל שנתנה החברה לעובדים לא נכלל בדיווח על הכנסתם של העובדים, ולא נוכח מהם מס במקור כנדרש בפקודת מס הכנסה. החברה הודיעה למשרד מבקר המדינה כי ניתנו הנחיות מתאימות לגילום הטבה לעובדים.

(ב) (1) בשנת 2006 ניתנו 80 כרטיסי חינוך לעובדי רשות המסים (מכס ומע"מ), בשנת 2007 ניתנו 124 ובשנת 2008 ניתנו 140 כרטיסים. יצוין כי בשנת 2006 ניתנו למנהל המכס והמע"מ באילת, מר יעקב אווסטר, 25 כרטיסים.

בידי רשות המסים אין מסמכים שיצביעו על כך שעובדי הרשות קיבלו אישור מהנהלה הבכירה של רשות המסים לקבל כרטיסי חינוך מהחברה.

החברה הסבירה כי חלוקת כרטיסים לעובדי רשות המסים הייתה נהוגה במשך שנים רבות. החברה ראתה את עובדי רשות המסים העובדים בתוך שטח הנמל כעובדיה, והחליטה לצרף אותם לחלוקה בשל יחסי שכנות טובה. החברה הודיעה למשרד מבקר המדינה כי להבא תפעל בעניין זה תוך תשומת לב להערותיו.

מנהל המכס והמע"מ באילת הודיע למשרד מבקר המדינה כי כבר עם הגיעו לאילת היה נהוג שכל עובד מכס מקבל שני כרטיסים לאחד המופעים. משום שכמות הכרטיסים שמסרה החברה לרשות המסים לא הספיקה לכל העובדים, ביקש כרטיסים נוספים וחילק ליתר העובדים, ומשום כך, כנראה, נרשמו על שמו 25 כרטיסים בשנת 2006.

לדעת משרד מבקר המדינה מבחינה ציבורית יש טעם לפגם בכך שעובדי רשות המסים יקבלו כרטיסי חינוך, עקב תפקידם הרגיש.

(2) בתקשי"ר נקבע כי עובד ציבור לא יקבל מתנה מעובד אחר, או מכל אדם מקרב הציבור, אלא על פי התנאים שנקבעו לכך בחוק שירות הציבור (מתנות), תש"ם 1979, ובתקשי"ר. יצוין כי מתנה תיחשב לעניין זה, בין היתר, כמתן טובת הנאה שלא בתמורה, וכי מתן טובת הנאה לעניין זה כוללת, בין היתר, גם "הזמנות, כרטיסי מנוי או כרטיסים לאירועים או למתקנים, שהכניסה אליהם היא בתשלום".

על פי התקשי"ר על עובד הציבור שקיבל מתנה כזו להעביר אותה לוועדה המשרדית לטיפול במתנות שקיבל עובד, או נושא משרה במשרד (להלן הוועדה המשרדית), בתוך 15 יום מיום שהתקבלה, או מיום שנודע על קבלתה, לפי המאוחר, בצירוף טופס הודעה על קבלת מתנה כמפורט בתקשי"ר. הוועדה המשרדית צריכה לנהל רישום של הודעות ומתנות שקיבלה בספר המתנות של המשרד הממשלתי, וכן של כל החלטה שקיבלה, או פעולה שנקטה בקשר עם המתנה.

הביקורת העלתה כי עובדי רשות המסים לא העבירו את הכרטיסים לוועדה המשרדית שבמשרד האוצר, וממילא הן לא נרשמו בספר המתנות של המשרד.

מנהל המכס והמע"מ בנמל אילת הסביר כי לא היה מודע לכך שיש לקבל את אישור המשרד לשני כרטיסי הזמנה לעובד, ולכן לא פנה לאישור בעצמו, ולא הפנה עובדים לכך. ואולם, עכשיו כשהדבר ידוע לו יפעל בעתיד בהתאם.

(ג) כפי שעולה מהנתונים בשנת 2006 ניתנו 450 כרטיסי חינוך לאורחי החברה.

עיון ברשימת האורחים שהחברה נתנה להם כרטיסי חינוך בשנת 2006 העלה כי ניתנו 42 כרטיסים למנהל נמל חיפה דאז, מר מגדי זלצמן, בעקבות פנייתו למתן כרטיסים לארבעה נותני שירותים בעבר ובהווה של רשות הנמלים ו/או חברת נמלי ישראל בע"מ ו/או חברת נמל חיפה בע"מ ו/או חברת נמל אילת בע"מ. כמו כן הועלה כי בשנת 2006 ניתנו לכל אחד מ-12 גופים ואישים שניים עד 24 כרטיסי חינוך. במסמכי החברה לא צוינו הסיבה למתן הכרטיסים, והאופן שבו נקבע מספרם.

נמצא כי אין לחברה קריטריונים למתן כרטיסי חינם לעובדיה ולאורחיה. וזאת - בניגוד לסדרי מינהל תקינים.

אין בחברה מסמכים הנוגעים לחלוקת כרטיסי חינם בשנת 2007, לאלה שהוגדרו בשנים הקודמות כאורחי החברה, ולמספר הכרטיסים שניתן לכל אחד מהם. בנסיבות אלה אי אפשר לדעת למי העניקה החברה בשנת 2007 כרטיסי חינם, ומהי הכמות שניתנה להם. זאת בניגוד לסדרי מינהל תקינים המחייבים תיעוד מפורט על כך.

החברה הודיעה למשרד מבקר המדינה כי בכוונתה להביא לדיון בדירקטוריון החברה את הנושאים של התמורה הכספית בעבור הוצאות הפסטיבל ואופן חלוקת הכרטיסים, לצורך קביעת נהלים לקיום הפסטיבל וקריטריונים שוויוניים לחלוקת כרטיסים בשנה הבאה.

סיכום

הביקורת העלתה ליקויים רבים בהתנהלות של חברת נמל אילת בע"מ בנוגע לאירוח של פסטיבל הג'ז בשטחה, הן בכל הקשור להסדרת ההתחשבות בגין הוצאותיה, והן בנוגע לחלוקת אלפי כרטיסי כניסה חינם לעובדים ולאורחים. מן הראוי שהחברה תקפיד על קלה כבחמורה בתחום זה. על החברה להפיק לקחים ולתקן ללא דיחוי את הליקויים שעליהם הצביע משרד מבקר המדינה בדוח זה.